

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill., kétszeriért 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő. Bélyegdíj minden egyes beiktatásér 10 fillér.

Hivatalos hirdetések

100 szögig 2 kor. 60 fill., azontul minden szó 2 fillérjével számítottak.

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér. Vellünk fizetéstetésben levő hirdető-irodák, előfizetők, vagy a gyakori hirdetőik teemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Hivatalos közlemény.

I.

Hirdetmény.

6848/1905. szám.

Léva város képviselőtestülete folyó évi november hó 24-én tartott közgyűlésében hozott 6449/1905. számú határozatával a Ladányi-utcai 16. számú ház előtt az aszfalt járda vonaláig elterülő 23 négyszögöl közteret cserébe adta özv. Tonhaizer Józsefnek és kiskorú gyermekeinek azon 49 négyszögöl területért, mely terület a nevezett tulajdonosok 16 számú háza telkének Damjanics-utcai részét képezi s a mely terület ezen utcának szabályozására a város részéről már is igénybe vétetett.

A vonatkozó határozat a város iktató hivatalában 15 napon közzemlére kitétetve avégből, hogy az a hivatalos órák alatt bárki által betekinthező legyen; — miről a közönséget a 15 nap alatt érvényesíthető felelősségi jogra való figyelmeztetéssel ezen hirdetés után értesitem.

Léva, 1905. évi december hó 6-án.

Bódogh Lajos
polgármester.

II.

Hirdetmény.

6821/1905. szám.

Közírtté tétetik, hogy Léva városi közmunka összeírása 1906. évre vonatkozólag elkészülvén, a városi számvévi hivatalos helyiségében f. évi december hó 8-tól kezdődő 15 napon át közzemlére kitétetik, mely idő alatt az érdekeltség az összeírásba betekinthező és ugyanakkor észrevételeit és felszólamlásait is megteheti.

Léva, 1905. évi december hó 6-án.

Bódogh Lajos
polgármester.

Utazó koldusok.

Nem régiben a vármegye egyik legutóbbi rendes közgyűlésén szóváltatták a vásárokat látogató cigányok s az ezekkel együtt kalandozó vásári koldusok ügyét, mint a kikkel sem a helyi hatóságok, sem a csendőrség nem boldogul. Léván nem mulik el országos vásár, hogy egy sereg ilyen rimánkodó, nyomorék koldust ne látnánk az utszegleteken. De azon kívül is, alig mulik el nap, hogy egyik-másik köny-

vecskével ellátott kéregető ne kalandozná be a város utcáit. És így van az az egész országban. Sőt ezek a koldusok oly annyira tudják egymás járását, hogy csak elvétve fordul elő, hogy egy időben többen is jelennének meg egyszerre.

Szó sincs róla, hogy azt vitatnók, hogy az igazi szegénység nem szorulna a mi adományainkra, főleg így tél közeledtével, mikor az ép kézláb embernek is alig akad keresete, azonban elvitázhatlan tény az, hogy míg ezek az igazi szegények valóban rászorulnak a társadalom könyörtelenségére, addig a szegények másik faja, az ugynevezett vásári és utazó koldus, üzletnek tekintti a maga, vagy hozzátartozója testi fogyatékoságát s ezt cégerül felhasználva gyakran elég tisztességes jövedelmet is biztosít magának.

A koldusok a világ legmegvetettebb lényei. Porszemek, melyeket eltapos az ember, kik nem tartoznak az emberiség, a társadalom körébe. A mi az országuton a rög, az a társadalomnak nevezett ember-közpében a koldus.

Nyomorult, mindenkitől elnagyatott, lenézett kaszt. Csak az isten méltatja őket figyelmére, az ember csak akkor látja meg, ha egy-egy feléje nyújtott alamizsnáért esengő tenyérbe egy pénzdarabot hajít, vagy közönnnyel halad el mellette a szájalom legcsekélyebb jele nélkül.

Ösrégi időktől fogva léteznek és lesznek is mindig, míg a világ fennáll. Nap-nap után, évről-évre szaporodnak. Valóságos falvak vannak már manapság — csupa koldusokból — S ennek a kóros jelenségnek oka maga a társadalom, mely szinleges közönye, megvetése dacára szinte istápolójává válik a tépett ruhájú, züllött csöcselékhadnak.

Egy-egy zászár, különösen bucsu alkalmával, sokszor a csendőrség egész koldusbandát csip el melynek minden tagja beteges, nyomorék gyerekek

asszisztenciájával fosztogatja a jölelkű hívőket.

Nem mindennapi eset, hogy a koldusfiu lopott gyerek, a kit gazdája úgy lopott el valamelyik vidéken kicsiny korában, hogy később koldussá nyomorítva s nevelve segítse majd őt a jószívű emberek megzsarolásában.

Többbizben fordul elő az is, hogy erőteljes emberek hamisított bizonyítványokkal birják könyörtelre a polgárságot. A nemrégiben nálunk is fogtak el két ilyen jómadarat, kik koldultak ott, ahol a gazda otthon volt és vigyázott, s loptak ott, ahol lehetett. De hány azoknak száma, kiket megszípni nem tudnak. Az emberek nagy része inkább szájalomból odavet neki egy két fillér alamizsnát, csak hogy ne kellessen vele tovább érintkezni. Pedig nem ártana ezeknek az utazó koldusoknak előéletével s viselt dolgaival közelebbről foglalkozni, mert bizony sok esetben alamizsna helyett börtönt érdemelnek.

Semmiféle hatóság nem bir velök. Hol itt, hol ott jelennek meg, s ha a hatóságok kezét érzik, ép oly észrevétel nélkül, a mint jöttek, el is tűnnek.

Nézzünk körül. Vásárok, bucsuk alkalmával nem találkoznunk-e egész sereg nyomorékkal? Elfogják, majd lenyuzzák a járó-kelöket, kétségbeesett siránkozásuktól szinte megsiketül az ember. A kintornások százaai csatangolják be az utcákat; — az apró 4-5 esztendősi gyerek cintányérral kezében fut, szaladgál az odadobott pénzdarabok után. Már ilyen korán kezdi tanulni a mesterségét. Vagy ép, erős, munkabíró, fiatal emberek előkeresnek egy féllábu embert s mialatt ők serényen forgatják a verklit, a féllábu ember kalapjába csak úgy hull a pénz.

Ha a városba nem merészkedik, letelepszik a város végén az országut porába s hangos rimánkodással irá-

nyítja magára a hazatérő vidékiek könyörtelenségét.

Persze megsajnálják sokan a szegény nyomorékot. Pedig annak odavetnek egy napi kéregetésért 40 fillért a „gazdák“, a többit pedig bezsebelik ők, az erősek, kiknek szivesen megfizetné bárki jó pénzzel a kezemunkájukat.

De persze így kényelmesebb megkeresni a kenyeret s oly jól megy az üzlet, hogy sokszor kalácsra is jut.

Tagadhatatlan azonban, van számtalan Isten nyomorékja, a ki másképpen nem képes megkeresni mindennapi falatját, mint kéregetés útján, dolgozni nem tud, mert sánta, béna vagy vak. De ezeknek az igazi szerencsétleneknek száma mily csekély azokéhoz képest, akiknek nincs más foglalkozásuk, mint a semmittevés, a dologtalanság szeretete. Derék munkabíró apák, anyák kéregetnek, karjukon nyomorék gyermekükkel.

Az a szerencsétlen gyermek válik testi hibája folytán kenyérkeresőjévé szülejeinek. A járó-kelök szive megesik rajta s alamizsnát adnak a gyermek helyett — egészséges szülőjeinek.

Ez a legnagyobb és legrutább csalás s miután mindenütt elnézésre talál, mindenütt növekedik, szaporodik, melegágyává válna a bűnök legundokabibikának, a gyermek esonkitásnak.

Ki tehet erről leginkább, ha nem maga a társadalom? A hatóságok nem törődnek vele, vagy ha igen, úgy nagyon felületesen, míg az egyes emberek jóformán semmit. Alamizsnájuk, melyet a nyomor, a koldulás ölébe, hullatnak, aljas célok megvalósítására szolgál, eszközzé süllyed, elősegíti a bűnt.

Hogy adjon valaki jószívvel alamizsnát a koldusnak, ha rá gondol arra, hogy annak imát mormoló ajkai közül halk szitok lebbent el csak pár pillanattal előbb is a mellette elhaladt „fösvény“ felé? Hogy kíván a szeren-

TÁRCZA.

A „phonomimika“ virágai.

— Elbeszéli egy dilettans phonomimikus. —

Nem valami nagyon fiatal paedagogus vagyok. Régtől fogva foglalkozom ez „emberfaragás“ nemes művészetével. Sokszor és sokat gondolkodtam a felett, hogy mimódon lehetne könnyebben embert faragni abból a bizonyos semmiből, abból a kis tudatlanságból a mit (kit!) közönségesen ujonc iskolakötelesek neveznek, hogyan lehetne azt a bizonyos semmit, miből minden lehet e világon könnyű szerrel elvezetni odáig, hogy az írás és olvasás nagy titkainak birtokába jusson? Nem találtam fel új módszert, bármennyire szerettem volna is. Igaz, a puskaport is régen feltalálták, az új módszer dolgában is megelőztek mások. Lehet, hogy ezek a mások, ha meg nem előzik őket, a puskaport is feltalálták volna.

A régi „a, b, ab, i, l, us, f, ú, fiú“ féle sillabizáló módszert csak a paedagogia történetéből ismerem. Igaz, a régi öregek is emlegették azt az áldott módszert, mint a melylyel kényelmes volt tanítani. — Segéd-tanító koromban az írva olvasatási rendszert találtam egy reám bizott iskolában, melynek segédeszközei a „megytipapszár“ meg a „lénia“ voltak. A nebuló nyögött, sirt, jajgatott, küzködött, néha a falnak is szaladt, de végre is 8-10 hónap alatt írni, olvasni tisztességesen megtanult. Legfeljebb 2-3%-a maradt el.

Én szívesen könnyíteni törekedtem ezen

a nehéz módszeren, melynek keserveit láttam, tapasztaltam, éreztem is. Meséltem és újra meséltem, a meséket a hangokhoz, majd a betűkhöz és azok összekapcsolásához alkalmaztam. Egy-egy tréfás, kedélyes megjegyzés, megfelelő hangutánzás, egy kis hirtelen a fekete táblára vetett rajz, egy-egy kép enyhítették a fel-fel tóduló nehézségeket s már Karácsonykor 8-10 betűvel, 1. 2 sőt 3 tagu szókat is pontosan és biztosan irtunk és olvastunk. Azután már mindig gyorsabban haladva, az iskolai év végén növendékeim tisztára bevették az egész abc-t.

Néhány év óta azonban nagyon, de nagyon furta a fülemet a phonomimikai módszer, ez a Franciaországból hozott újítás. Szerettem a franciákat, lelkesedem értök, szivesen és örömmel tanulok tőlük, szivesebben mint a németektől, mert paedagogiánk — sajnos — nagyon is német izü, német emlön táplálkozó, német forrásra jár. S még hozzá a „phonomimikát“ egy szellemes magyar asszony propagálja igazi asszonyi makacossággal.

De hát, had kezdjem a dolgot elülről! Nekünk is prelegáltak erről a módszerről, gyakorlatilag is bemutatták és én kritizálni kezdtem az ügyet. Őnagysága a prelegáló tamaskodó kérdéseim közepette, megvallom, kegyetlenül (hjah asszony!) és rémitően sarokba szorított.

Hirtelen, minden előzmény, minden bevezetés nélkül bájos hanglejtéssel, aranyos mosolygással ezt a kérdést intézte hozzám: „Próbálta már kedves kollega uram a phonomimikai módszert?“

— Nem próbáltam — feleltem szemle-sütve, elpirulva, mint egy iskolás gyerek.

„Akkor nincs se oka, se joga kritizálni, pálcát törni felette,“ — mondás ott hagyott, mint az a bizonyos apostol az oláhokat. — És én hallgattam, mert éreztem, hogy igaza van.

Fogtam tehát magamat, megrendeltem Grosszlint, Pape Carpentiner asszonyt, Cukrász Rózsát, Gözöt s minden olyan paedagógiai könyvet, a mi csak némileg is hangutánzott vagy phonomimikázott. Elkézdtem tanulmányozni az új módszereket, különösen a phonomimikát. Megtanultam számtalan állati hangot, rengeteg groteszk mozdulatot, mimikát. Ugy gágogtam, mint egy valódi gunár, az „ú“ hangot úgy vissza adtam, mint egy egészséges komondor. Hát még a sok külömb-külob-féle mozdulat! Kezeim úgy jártak fel, alá, előre, hátra, mint a motolla használatkőzben, lábaim mint egy kaszás póké, csak épen a füleim nem mozogtak. — Mindig a phonomimikai abc-eket bujtam, még éjjel, álmaimban is phonomimikáztam. A feleségem — pedig Istennek hála, nagyon türelmes asszony — az előtanulmányok s magángyakorlatok miatt, kivált ha a hangutánzást gyakoroltam, Uram bocsá! válópörrel fenyegetett, sőt egyszer el is utazott az anyósomhoz. A Pici, ez a hűséges vén házi eb, mely phonomimikai tanulmányaim előtt még a járásmoró, a cipőm kopogásáról is rám ismert, hamar rám, dühösen megugat. A phonomimika szárnyain teljesen kirepültem a memóriájából. Szóval megtanultam az új módszer

s az elmúlt iskolai évben a phonomimikai módszer szerint tanítottam az abc-t. 16 ujonc várta (osztatlan iskolában) ezt a fölséges módszert, melynek segítségével 6 hét alatt talán még a Friss Ujságot is elolvashatják.

A bevezetés, előkészület a phonomimikához, remekül sikerült. Már látták megnyilatkozott szemeim a Bagó Misa markában Krisztus urunk születése ünrepén a Friss Ujságot a mint olvassa „des öreg attyának“ a napi híreket. Hanem az első hangutánzás, az első gyakorlati mimika, rettenetes eredményre vezetett. — Az első „á“ produkciója, hogy megtörtént, falrengető kacaj volt a következmény. Nevetett az egész iskola rettentően. Szitás Gyurkának elrepedt a szája. Bagó Miska labbijáról lepotyogtak a gombok. Kulimász Gyurkának elszakadt a vadonatuja nadrágszíja, a mit a szentmihály-napi vásáron vettek. Bunkó Ferko meg elkezdett ijeszítő módon csuklani, 4 pohár vizet itattam meg vele, meg elcsendesedett. Szóval általános röhögés, bugyborékolás vert tanyát egy perc alatt a tanteremben. — 105 gyerek nevetett! Teasék csak kérem elképzelni, micsoda zajongó tenger az? A Pistyi meg a Jancsi és a többi úgy nevettek, hogy Homeros kacagása ahhoz képest tücsök csiripelés lehetett. — Nem is csuda, 16 gyerek egyöntetű tátogása, elég komikus látványt nyújtott.

Kezdtem a dolgot nem szeretni. Mérge-sen tekingettem jobbra balra, a homlokomat beráncoltam, fellegeket erőszakoltam az iskola „derült“ egére, komor hangulato-

csétlének, nyomorultak istápolója lenni akkor, mikor egy olyan eset mint azoké a—bucsus, gyermek csonkító koldusoké, lerántja a leplet az egész bandáról.

Hány ártatlan van azok közt a boldogtalanok közt, kiket most súlyos vádló szóval illetünk. De mily óriási az a vétek, amit a sokkal nagyobb számú bűnös csócselék elkövet az istenfélőségek, az alázatosság leplebe burkolódzva.

Azért nézzünk meg minden koldust jól, mielőtt ereszényünket megnyitnánk előtte. Ha igazán érdemesnek látszik alamizsnára; álljunk meg előtte, adjunk jó szívvvel, de ne felejtjük soha, hogy a jó mellett olyan közel van a gonosz.

Főképen a hatóságok kötelessége a legnagyobb szigorral elbánni a munkakerülő álkoldusokkal, valamint az egész országot bekalandozó csavargókkal, vándorlókkel szemben is, kiknek részéről az országotba eső falvak lakói valóságos ostromnak vannak kitéve. A társadalom, az emberiség elősdi bacillusai ezek, kiket a törvény teljes erejével kell sujtanunk. Csak így lesznek egészséges, romlatlan viszonyaink ott, a hol manapság szemlátomást burjánzik fel a vétek, a bűn . . .

A kik a hazáért szenvedtek.

Itta: Könyv József.

(Folytatás.)

Nyolcz évre.

132 Donát Pál Erdélyből, vasban. 133 Veres József Tordáról, író, 1861-ben tordamegyei főjegyző, meghalt, vasban.

Tíz évre.

134 Sebestyén Gábor, csikszeredai r. kath. pap vasban. 135 János Lajos, csikjakabfalvi róm. kath. pap, vasban. 136 Imrédi József, bajai szül. ügyvéd, meghalt, vas nélkül. 137 Silye Gábor, hajduböszörményi szül. volt képviselő, hajdukerületi főkapitány, vas nélkül. 138 Illési János, kisujszállási szül. Nagy-Kunkerület kapitánya, 1848-ban képviselő, 1861 és 1865-ben képviselő, meghalt 1867-ben Kisujszálláson, vas nélkül. 139 Bonis Samu, nagyfalvi szül. országgyűlési képviselő, a legfelsőbb semmitő törvényszék elnöke, vas nélkül. 140 Pila-szanovics József, rogaticai szül. bajai bíró, vésztörvényszéki elnök, vas nélkül. 141 Sörös Imre dunaföldvári szül., kalocsai érseki könyvtárnok, később duna-pataji r. kath. pap, vas nélkül. 142 Kis Albert, szepesmegyei főszolgabíró, vas nélkül. 143. Dunyó István, vingai szül. ügyvéd, honvéd

főhadnagy, hadbíró, később Garibaldi ezredese, vas nélkül. 144 Hankovits György, kolozsvári szül. főszolgabíró Biharban, vésztörvényszéki elnök, vas nélkül. 144 Oroszhegyi Szabó József, oroszhelyi szül. a szabadságharc alatt orvosnövendék majd guerilla-főnök, vas nélkül. 146 Németh László háromszéki volt kormánybiztos, vas nélkül. 147 Gróf Haller József fehéregyházi szül. 149 Árkosi Mózes, frátalvi unitárius lelkész vasban. 149 Gál Antal, magyaros birtokos, vasban. 151 Beke Dénes, agyafalvi ref. s. lelkész, vasban. 152 Elekcs József, siménfalvi birtokos, vasban. 153 Dósa Sándor, betfalvi birtokos, vasban. 154 Bedő Sándor városfalvi birtokos, vasban. 155 Bányai Antal, udvarhelyi ügyvéd, meghalt a fogságban, vasban. 156 Jákó Antal, muzsnai ref. lelkész, vasban. 157 Musnai Pál, m.vásárhelyi ref. hittan hallgató, vasban. 158 Albert János, m.vásárhelyi ref. lelkész vasban. 159 Boncza Imre fogsága alatt unitáriusból róm. katolikussá lett, vasban. 160 Lugosi József, kolozsvárról, vasban. 161 Tócs János, kolozsvári könyvtáros, vasban. 162 özv. Kenderessi Lajosné, szül. Boér Anna Erdélyből, a ki áldozatokkal támogatta a haza ügyét. Később a Makk-féle ügyben vett át leveleket és megbízásokat, halálra ítéltetett, kegyelem által azonban tíz évre ítéltetett, vas nélkül.

Tizenkét évre.

163 Fodor Antal, csikszodomokosi róm. kath. lelkész, vasban. 164 Fanko Ferencz csiki szolgabíró, vas nélkül. 165 Finta Miklós, Tordáról, honvéd tiszt, vas nélkül. 166 Hammel József, orvostani hallgató, vasban. 167 Turi János rékási jegyző, vasban. 168 Barbo Ignác jászladányi jegyző, vasban. 169 Csányi Dániel, técsői szül. Debrecenből képviselő és tanár, vasban. 170 Horváth Károly marcalti ügyvéd, vasban. 171 Berecky Sándor Kereszturi birtokos, meghalt a fogságban, vasban. 172 Dáné Károly kereszturi szül. vasban. 173 Varga Zsigmond, kereszturi szül. birtokos, vasban. 174 Marosi János, siménfalvi birtokos, vasban. 175 Lőrinczi Mihály, ábrahási szül. ügyvéd, vasban. 176 Lengyel Ádám, Tordáról, vasban. 177 Bitai Mihály, csekefalvai ref. lelkész vasban. 178 Finna János Erdélyből, vasban. 179 Minovics Károly Kolozsvárról, vasban.

Tizenhárom évre.

180 Remellai Gusztáv, örzshadbíró, meghalt Pesten, vasban.

Tizenöt évre.

181 Ambrus János, nagyváradai vésztörvényszéki elnök, vasban. 182 Jakab Mihály, ugyanott ülnök, vasban. 183 Földi

János, ugyanott ülnök, vasban. 184 Kászonyi János, birtokos Erdélyből, vasban. 185 Gál Dániel, kormánybiztos, Erdélyből, vasban. 186 Bobori Károly czeglédi róm. kath. pap Czegléd képviselője 1861, 65—69-iki országgyűléseken, vasban. 187 Szabó Károly fülöpszakállási szül. czeglédi ref. lelkész vasban. 188 Tóbi Zsigmond, foktői, később kopácsi reform. lelkész vasban. 189 Vörösmarti Sándor geryeni ref. tanító vasban. 190 Andrási Ráfael, m.vásárhelyi sz-ferenczrendi főnök, később moci plebánia adminisztrátora, vasban. 191 Baló József kolozsvári ügyvéd, meghalt, vasban. 192 Ocavai Ferenc lapszerkesztő, Erdélyből vésztörvényszéki ülnök, később a hétszemélyes tábla erdélyi osztályának ülnöke, vasban. 193 Haller Ferencz gr. főher-egyházi szül. Erdélyből, vas nélkül. 194 Beregszászi Imre, Erdélyből vasban. 195 Tompa Lajos Kolozsvárról meghalt 1868-ban, vasban. 196 Magos Ernő ügyvéd, meghalt a fogdában, vasban. 97 Kése Elek Lisznyóról, Erdélyből, vasban.

Tizennyolcz évre

198 Berivói Boér Antal, földbirtokos, Erdélyből, vasban. 199 Szász József, geryeni refor. lelkész, meghalt a fogdában, vasban. 200 Dobolyi Sándor, m.vásárhelyi ügyvéd.

Husz évre.

201 Könyves Tóth Mihály debreceni, később karcagi ref. lelkész és esperes, vasban. 202 Keszi Haïdu Lajos, kisujszállási tanár, vasban. 203 Mikolai Ferenc, Orosházi szül. mérnök, vasban. 204 Gál József kecskeméti szül. honvédtiszt, vasban. 205 Szathmári Károly, vádoltatván egy pokolgép fel-találásával és használni akarásával, Pozsonyból; kiszökött a fogdából Vimpellerrel 1857 július havában.

II Katonák

Két évre.

1. Botár Károly, százados. 2 Puhl Ignác, őrnagy. 3 Tolnai Sándor, százados. 4 Idősb Beke József ny. százados. 5 Magyar Ferencz, százados. 6 Pünkösdi Pál ny. kapitány. 7. Ugron István ny. főhadnagy. 8 Józsa Sándor hadnagy, 9 Audrás János ny. százados.

(Folyt. köv.)

Felhívás a Kossuth muzeum meg-mentésére.

Az 1848—49-iki dicső és szomorú idők szent emléktárgyait gyűjteni kellett volna a nemzet jobbainak, a vagyonos osztálynak, de nem jutott eszébe közülük ilyesmi senkinek.

Gróf Kreith Béla volt az első, ki már ifju korában hozzá látott a dicső korszakra vonatkozó képek és emlékek összegyűjtéséhez.

fiam, ha i betűt lát a szájához kapkod, ha á betű van előtte, tátogat, mint a hal a szárazon!

Megvártam, még kibeszélte magát Nagy Tamás uram! Istenhozza nálunk. — Foglaldjon helyet. Hát a kis Tamáska is itt van?! No lám, derék fiu hogy eljött. Hát bizony ez kissé furcsa módszer, de hát nyugodjék meg kegyelmed ebben a sorsban, én is megnyugszom. Csak az vigasztal, hogy francia módszer és nem német, mert hát hazafiak vagyunk vagy mi! s az a régi módszer német származásu volt. — Nekem pedig a mi német, az nem kell. Gondolom kegyelmednek se. (Nagy függetlenségi az ipse) Majd meglátjuk a jövő hónap vége felé, mit tud a francia. Hanem ha elakar menni az esperes, meg a tanfelügyelő urhoz, jól teszi, nembánom, sőt inkább szeretem, de mielőtt menne, titokban megsugom kegyelmednek, hogy éppen ők hozták be ezt a francia módszert, egy apácától tanulták és beleszerettek a tanítók nagy bosszúságára.

„Ugy! hát onnét rendület gyűtt? Hát akkor biz én nem megyek. Hanem azért arra kérem tanító uramat, hogy vigyázzék a Tamáskára, hogy valami baja ne essék a francia abc miatt, mert hát tetszik tudni egyetlen gyerek. Ha ugy van, nem bánom, legalább megtanul franciául, hasznát veszi ha katona lesz. Még firer is lehet belőle. Isten áldja tanító uram. Te meg Tamáska jól tanulj, a tudomány szép dolog, hát még a francia tudomány.

És elment szép csendesen.

Sok derült, de sok kellemetlen órát is szerzett a phonomimika, az bizonyos. — Végre is eljött a vizaga ideje, a mikor esperes, iskolaszék, egyházi és világi tanfelügyelő érdekeltve várták a phonomimikai módszer eredményét. — Én féltem tőle, mert a nebulók a megszokott minimikákról nagyon, de nagyon nehezen szabadultak

A Nemzeti muzeumnak adott kisebb gyűjteményen kívül összegyűjtött tizszer annyi emléktárgyat. Több ezer nyomtatott képet, több száz festményt, fegyvert, honvéd zászlókat és ruhákat, több ezer proklamációt, nyomtatványt és kéziratot, Kossuth Atyánknak csaknem összes turini butorait és nevezetesebb emléktárgyait stb. gyűjtött, összevásárlásukra áldozván vagyonát s ezenkívül minden idejét.

Báró Helfert József valóságos belső titkos tanácsos, a Ferenc József rend főkan-cellárja, 1848—49-i történéssz és gyűjtő (mint ilyen a legqualifikáltabb szakember), kétszáz-ezer forintnál magasabb értékűnek jelentette ki levélben is gróf Kreith Béla muzeumát.

Krivácsi József ezredes szerint: „Gróf Kreith Béla a Kossuth muzeum létesítésével, valamint csupa hazafias képeinek terjesztésével olyan nagy mértékben mozdította elő a Kossuth kultuszt és a függetlenségi eszmét, mint rajta kívül senki. Ezzel örök érdemeket szerzett.

Valóságos rajongó hazafiságtól áthatott ember; ő végezte azt, ami egész nemzetnek kötelessége lett volna: a hősök és vértanuk emléktárgyait összegyűjteni.”

És mi lett érte a köszönet?

Ennek az óriási gyűjteménynek a boldogult jó Gerlóczy közbenjárására a fővárosi tanács odaadta a Stefánia-uton lévő régi műcsarnokát, de rövid két évre rá, Gerlóczy halála után, elvették a gyönyörű helyiséget, azt mondták, hogy kell a főváros régiségeinek.

De mást nem adtak helyette.

A hőök, a vértanuk és Kossuth Atyánk emléktárgyainak pedig ki-erectezedése rossz raktárba került vízihordó-és szemetes koscsik közé, mivel gróf Kreith Béla a már fölázdozott vagyonán kívül többet nem áldozhatott a Kossuth muzeumra. (Egy kis része most a Józsefvárosi körben van kiállítva.)

A Nemzeti muzeum kijelentette, hogy ezidőszent nincsen helye akkora gyűjtemény befogadására.

De a német Goethe emlékének tudtak igen szép helyet adni az Akadémia palotájában.

Oly furcsa dolog ez, mintha a Kossuth-ereklyéknek palotát emelne Berlin, de Goethe vagy Bismarck emléktárgyaknak nem jutna helyet, azok szállástalanok lennének a német fővárosban, mint nálunk a Kossuth-muzeum.

Ez a rettenetes közöny eszünkbe juttatja Kossuth Atyánknak egy szörnyű megjegyzését. Midőn a gyűjtemény alapítója Turinban dicsekedve említtette, hogy ezer és néhány fűle Kossuth képek a kiadmánya van már összegyűjtve, keserűen jegyezte meg erre Kossuth:

„Vigyázzanak, hogy a mai generációnak hazafiatlan politikát üző nagyobb része, csupa közönyből, még a szemétdombra ne juttassa az 1848—49-i hősök emléktárgyait az én sokféle arcképeimmel együtt.”

De azért nem esünk kétségbe.

Talán vannak még a mai generációnak is hazafiasabb tagjai, akik nem engedik el-

idéztem, majd kiabáltam az elrekedésig, míg türethető csend lett az iskola falai között. Bizony mondom, majdnem a megfapapaszár helyettesítette a *paedagogiai prudentiát*, míg végre sikerült elcsendesíteni a zajongó hangulatot.

A phonomimikai mozdulatok, az orr-piszkálás, a fűteibálás, a pipeskedés, mindig hangos derűtséget keltenek. Pedig csitítottam, integettem őket, megmagyaráztam nekik, hogy miket teszünk, azokon nincs semmi nevetni való, hogy az *javitott francia abc tanulási módszer*. Hogy Grosselin, Pape Carpentiner asszonyt megjavította, mielőtt magyarra fordította egy kitűnő magyar tanítóni, a kik mind zsenialis *paedagogusok* s mind ugy tanítanak. Hanem mindezeket az én paraszt nebulóim semmibe se vették, röhögtek tovább, míg elő nem vettem egyet régi *mesém* közül, akkor aztán elhallgattak.

Hanem volt ennél nagyobb baj is és pedig nem egy, a melyekre már rátérek. Egy hajnali álomból (pompásan aludtam) kegyetlen csatázás ébresztett fel. A Veres Milcsi annyja rontott be a portámra, pörölt mint a veszedelem. Xantippe asszony ónagsága hozzá képest szelid anyalka lehetett. Kiabált: „mit akar az én egyetlen leányommal? mit csinál vele? nem majom az vagy mi, egész éjjel rángatódik, kapkod, ugrál, nem Vida táncra (talán Vitus táncra) járatom én a leányomat, hanem abc-re, minek tanít neki az ur bolond maskarát?!“

Alig hogy lecsillapítottam ezt a leg-ujabbkori Xantippet, bizony nehezen értette meg Pape Carpentiner asszonyt, jött a Hallgató Balog, ez a rettenetes ember. Mérges volt mint egy felbőszített pulykakakas. Az utcaajtónál már elkezdte: „mi az Isten csudája ez? ma már gárogni tanítják a gyerekeket? hát ezért fizetjük azt a

töménten zabot? (egy tandij $\frac{1}{4}$ véka zab = 15 liter) majd csinálók én rendet! Aztán nekem fordul: „mit akar, mit csinál az ur? hiszen a gyerekek — Isten bűnül ne vegye — gágnak mint a libák! Hát tanítas ez?“

Hallgató uramat sikerült lefegyverezni a főtisztelendő plebánus urral. Attól nagyon fél. Bizonyosan beteljesült raja is a példabeszéd: „megemlegeted a napot, melyen megbántod a papot.“ Hanem Nagy Tamás apjával, akit Nagy veres Tamásnak hívnak, mégpedig a veres rézbányát szemléltető nagy veres rezes orráról, nagyon meggyűlt a bajom.

Nagy Tamás uram rémitő gazdag ember, Kurátor, iskola gondnok, világi elnök, iskolaszék, helyettes bíró és napi biztos a szövetkezetben „egy személyben.“ — Tehát tekintély, potentát, nagy hatalom a magamfajta szegény falusi tanító szemeiben. — Ugyancsak gondolkoztam a felett: mit csináljak vele? Vasfejű, konok, kenzervatin feltógásu ember, meggyőzni az *uj módszer* miben léte felől lehetetlenség.

Jön is csakhamar. Vezette kezénél fogva a Tamás gyereket, az egyetlen irmagot és dühös kopogtatás után, engedélyt nem is várva, benyitott a szobámba, rögvést rákezdte — még köszönni is elfelejtett: — Hát izé, hallja az ur! kicsoda ujmódi tanítást csinál? hát majmok ezek a szegény gyerekek? hát pojácok ezek vagy griffmardak? Soha az öreg apám se hallotta hogy a gyermekeket előbb motollálni tanítják, és ezek után fogják a betűre! — Hiszen a boldogult komám uram (valamelyik elődöm komája volt) azon kezdte, hogy i re ír, re i ri, aztán meg ü ré gé e, ürge! Hát csak azért gyűttem, hogy ha még ilyen bolondokat tanít az ur, hát az esperesig, meg a tanfelügyelőig megse állók. Hiszen Tamás

pusztulni a hősök és vértanúk e valóságos Pantheonát.

Dr. Kaciány Géza jeles írók és törté-
nészünk megírta a szabadságharc összes vértanuinak könyvét.

Tíz évi tanulmány és kutatás nyomán
leírta a múzeum képeiből illusztrálta az
1848-49, 1850-, 1851-, 1852 és 1853-ban
történt összes kivégzéseket, Magyar Vértanúk
Könyve címmel.

Vas József pedig kiadta százhatvannegy
arcképpel, a kivégzéseket mutató többnyire
egykorú képekkel és 12 színes műlappal
illusztrálva, díszes kötésben ezt a művet.

A kiadó az első kiadásnak az összes
jövendelmét a múzeum fönntartására adomá-
nyozza.

A műnek ára hat korona 80 fillér, de
lehet belőle tíz és husz koronás példányokat
rendelni a múzeum támogatására, melyek
igen vastag papíron és nagyon díszesen van-
nak kiállítva.

Megrendelhető egyszerű levelezési lap-
pal a Bars kiadóhivatalában.

Ajánljuk az album megvételét, mert az
1848-49-i hősök, vértanúk és Kossuth Atyánk
emlékeit mentjük meg ezzel.

Különfélék.

— **Karácsonyfa tűnepély az árva-
házban.** Az árvaházat fenntartó lévai nő-
egylet folyó hó 21-én este állítja fel az árvák
karácsonyfáját, mely sok hasznos dologgal
lesz megrakva az emberszerető szívek jó-
voltából. A nőegylet szívesen lát sznap min-
denkit, hogy a szegény árvák örömeiben
gyönyörködhessek.

— **A lévai tisztviselők egyesülete**
folyó hó 8-án d. e. 11 órakor a város háza
nagytermében élénk részvét mellett tartotta
tiszttartó közgyűlését, mely alkalommal köz-
felkiáltással a következők választották meg:
Elnökké: Holló Sándor. Alelnökké: Bódogh
Lajos és Kriek Jenő. Pénztárnok: Bajacsek
János. Jegyző: Bányai Ferenc. Számvizsgáló-
k: Ortman Fidé, Róth Adolf és Szent-
Iványi Endre. Választmányi tagokká: Erdősi
Lipót, Dr. Elek Mór, Faragó Sámuel, Jaros
Ferenc, D. Katona János, Kis Gyula, Soly
Gusztáv, Stosius Ernő, Steiner Ignác, Svarba
József, Toth Zsidmond és Tuma Pál.

— **Esküvő.** Losonci Szabó Imre honvéd
százados szűk családi körben tegnap tartotta
esküvőjét varasdi Levatic Arankával, varasdi
Levatic Gusztáv ügyvéd bájos leányával.

— **Tea-estély.** A „József-főherceg”
szanatorium egyesület lévai bizottsága t. hó
16-án a Lang kávéház helyiségeiben Tea-
estélyt rendez. Bérleti díj személyenként —
teát beleértve 1 korona. Kezdeté fél 8
órákor.

— **Felolvasások.** A lévai „Kath. Kör”-
ben ma és a jövő vasárnap este fél 7 óra-
kor érdekesen tanulásos felolvasást tart az
egyesület elnöke, Báthly László prépost-ple-
bános. Bizonyára örömmel veszik e hírt
mindazok, a kiknek alkalmuk volt az előbbi
években — a nagyműveltségű prépost-ple-
bánosnak — vonzó előadásait hallani s új
most is szűknek fog bizonyolni még az új
terem is. — Vendégeket szívesen lát az
egyesület.

— **Színjáték az árvaház javára.** A
lévai nőegylet a jövő hónap közepe táján
színjátékkal egybekötött táncmulatságot fog
rendezni az árvák javára. A műkedvelők
már kezdik szavalgatni a „Tündérek Magyar-
honban” szerepeit.

— **Jelenet a vármegyének szánt
adományoknál.** Az egyik helybeli pénz-
intézetnél kamatot fizetett egy vidéki paraszt-
ember. Kiszámították neki, hogy 6 koronát
és 50 fillért kell fizetnie. A bácsi szörnyen
vakarta a fület, sokat vitatott nagyon és kö-
nyörgött, hogy legalább az ötven fillért
engedjék el. — Nem lehet, ugyanis olcsón
számítottuk a kamatot. — Hát felezzük el
legalább azt az ötven fillért — mondja. Ezért
aztán majdnem megharagudtak rá, mire
keserves ábrázattal kiszúrta a pénzt. —
Eközben jöttek az adófizetők, hozták az
önkéntes adományokat. Az atyafi odafülett
és alázatosan megkérdezte, hogy miről is
van szó. Mikor felvilágosították, hogy a kor-
mány nem ad pénzt a vármegyének, hát a
hazafias polgárok segítik ki a bajból, elgon-
dolkozott, majd azt mondta: „Ha már így
áll a dolog, én is adnék valami csekélységet,
ami a szegénységemről telik, ha az urak meg
nem vetik.” — És kivágott egy 20 koronás
bankót.

— **A lévai kereskedő ifjak** társu-
ata e hó 17-én — Raskó Géza és Raskó Gézáné
budapesti népszínház művészei fellépései
érdekesnek ígérkező hangversennyel egybe-
kötött táncmulatságára a meghívókat és
jegyeket a rendezőség már kibocsátotta, s
eddig jegyváltásokból itélve igen látoga-
tottnak ígérkezik.

— **Népipari és házipari kiállítás.**
Folyó hó 13-án nyitják meg városunkban a
hirdetett játék-bazárt. Eddig csak öt helyen
szervezték a kiállítást: Szabadkán, Zombor-
ban, Léván, Győrben és Kassán. Mivel a
magyar házi és népipari tárgyakat nálunk
még sok helyen nem ismerik, a Szanatorium
Egyesület igen üdvös mozgalmat indított
még és pedig vonzó keretben, mert hiszen
a jótékonykodás nem töi, városunk nemeslelkű
hölgyei lesznek az elárulók. A kiállításnak
tizenkét csoportja lesz. Borsodi rózsás edé-
nyek, erdélyi majolika, alföldi paraszt ma-
jolika, székelyföldi mosó- és feketeanyagédé-

nyek, a második csoportban a magyar gyer-
mekjáték, a harmadikban a magyar díszmü-
árak lesznek bemutatva. Külön csoportokban
a kosáráruk, a torontali szőnyegek, párnák,
tablették, tóthimzések és kalotaszegi varro-
tasok, külön csoportban mutatja be az „Iza-
bella házipari egyesület” bluzait, terítőit, pár-
náit, más helyen a kőtenyeket, temesi kat-
rincákat, régi himzéseket, többféle szövöketet.
A kiállításnak inkább az a célja, hogy a
népipari munkák gazdag területét bemutassa
és fő hívja a jószíveket, hogy a magyar ter-
mékek fölkarolásával adjanak munkát. Számít
az egyesület a hazafias kereskedői karra, hogy
e tárgyakat forgalomba hozza. És a kiállít-
ással kapcsolatos a népművészet jelszava,
ugyanis a kiállítás a szegénysorsu tudóbe-
tegek gyógyítóházának alapját gyarapítja.

— **Gyászrovat.** A következő gyász-
jelentést vettük: A őirottak fájdalmas szív-
vel jelentjük, a felejtethetlen édes anya és
feleség, a jó gyermek és sógornő *Krimsky
Kálmán* szül. Klára Irén urhölgyne. folyó
hó 7-én d. e. 10 órakor hosszas szenvedés
után, életének 29-ik, boldog házasságának
4-ik évében történt gyászos elhunytát. A
drága halott hamvai folyó hó 9-én d. u. 1
órákor fognak a nagyszecsei ev. ref. sírkert-
ben az örök nyugalomnak átadni. Nagy-
Szecse, 1905. december hó 7. B'ke lengjen
áldott porai felett! *Krimsky Kálmán* férje,
Bihary Lujza anyja, *Krimsky Laci* és
Zoltánka gyermekei, Patay Károly sógora.

— **Évnyegyed közgyűlés.** Barsvár-
megye közönsége a folyó évi szeptember hó
28-án tartott évnyegyed közgyűlésében 925.
szám alatt hozott határozatban kifejezett
rendelkezés alapján 1905. december hó 14-én
delelőtt 10 órakor Aranyosmaróton, a szék-
ház nagy termében évnyegyed közgyűlést
tart, amelynek tárgyszorozatában a következő
fontosabb ügyek merülnek fel: Az alispán
jelentése az elmúlt évnyegyedről — A köz-
igazgatási bizottságból a folyó év végével
kilépő *Dombay Vilmos*, *Báthy László*, *Kosz-
tányi László*, *Kosztolányi Sándor* és *Zna-
menák Sándor* helyeinek az 1906. és 1907.
évekre, valamint az elhalt *Szirányi Sándor*
helyének az 1906. évre választás után be-
töltése. — Az alkotmányellenes kormány-
szemben megkezdett törvényes ellentétés
további irányítása. — Kormányleirat az 1905.
évi vármegyei költségvetés ügyében. —
Be ügyi kormány leirata a Körmöcbányához
csatolt községeknek valamely járásba leendő
beosztása iránt. — Törvényhatóságok átirat-
ai a nemzet törvényes ellentétés ügyében.
— Lptó vármegye átirata a lovas ezredek
nemzeti jellegének emelése iránt. — Nagy-
váradi és Komárom átiratai az általános tit-
kos választói jog mellett. — Kassa város
átirata a katonák fegyverviselése ellen. —
Ujbánya város 1905. és Körmöcbánya város-
nak 1906. évi költségvetése. — Léva város
1902. és 1903. évi számadásai. — A „Magyar
Országos Tűzoltó Szövetség” átirata tüze-
rendészeti és állami tűzkárbiztosítási törvény
alkotása érdekében. — Községi számadások,
költségvetések és pótdó törések. — Az
időközben beérkezendő ügyek és indítványok.

— **Tanítói fizetések emelése a
lévai izr. hitközségnél.** A lévai izr. hit-
község képviselőtestülete *Guttman Lipót*
előnök és dr. *Weinberger Adolf* iskolaszéki
elnöknek javaslatára tekintettel a beállott s
immár állandónak mutató általános drá-
gaságra s tekintettel továbbá arra, hogy
tanítói fizetése normális viszonyok között
sincs arányban Léva város speciális viszony-
yaival, elhatározta, hogy jövő 1906-ik év
elejétől a izr. iskolánál alkalmazásban levő
tanítókat fizetésemelésben részesíti. A hit-
község, mely mindenkor tauujeit adta ritka
áldozatkészségének, ez alkalommal se akart
elmaradni a szomszéd városok iskolafentartói-
val szemben. Kívánatos, hogy e szép példát
minél előbb többi iskola fejtartónk is kö-
vessék.

— **A Selmezbánya-hegybányai
gyufagyár r. t. végrehajló bizottsága**
tagjai, ugyszintén mindazok, kik ezen
iparvállalat alapításában részt akarnak venni
a folyó hó 15-én délután fél 2 órákor a
Selmezbánya város tanácstermében gyűlést
tartanak. A gyűlés tárgya: az előadandó
részvényt jegyző aláírási felhívás a vállalat
tervezetének bemutatása s annak meg-
vitatása.

— **Áthelyezés.** *Benes Márton*, nagy-
surányi káplán, ki tót nemzetiségi törekvé-
sei révén tette magát ismeretessé, Nagysu-
rány községből Lédecra, Bars megyébe he-
lyeztetett át.

— **Mennyi adó maradt el az idei
ex-lexben?** Barsvármegyéből nem sok ön-
kéntes adó folyt be az államkasszába, az
idei adóhatalék kitesz 1.200.000 koronát.
Barsvármegye össze egyenes állami adója
pedig: 1.300.000 korona.

— **Jutalomdíjak sok gyermekkel
megáldott családoknak.** A brüsszeli
francia kereskedelmi kamara 500 frankot
küldött Cote-e'Or megye szenátorának azzal
a rendeltetéssel, hogy két részre osztva adja
egy-egy gyermekkel legjobban megáldott,
szűk anyagi viszonyok közt lévő derék csalá-
ládnak. Az adományhoz csatolt kísérő irat
azt mondja, hogy a külföldön élő franciák
ezzel is ellensúlyozni akarják Franciaország
elnéptelenedését. A díjakat egy bányász és
egy halász család kapta. Az előbbinek 21,
az utóbbinak 18 élő gyermeke van. A ka-
mara megígérte, hogy ezt az adományt min-
den évben megismétli.

— **Hatósági intézkedés a drága-
ság ellen.** A Selmezbányai híradóban ol-
vassuk, hogy a rendőrkapitány két napra
becsukott egy embert, mert a piacon 9 óra
előtt élelmi cikketek vásárolt viszonteladásra.
A folyton növekvő drágaság ellen már csakis
a hatóság védelemzheti meg a polgárságot,
mert enni kell és mivel nagy válogatás nincs,
a szegény vásárló közönség ki van szolgál-
tatva a vásárlók kapzsiságának. Nem ok
nélkül kozzuk fel ezt a dolgot, mert nálunk
is sok visszaélés történik a piacon; valóság-
os uzsorárat van kitevé az a közönség,
mely kénytelen mindent pénzért venni. Kü-
lönösen a karácsonyi piacot ajánljuk rendőr-
ségünk figyelmébe.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1905. évi december hó 3-tól december hó 10-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Nyizsnayánszky G. Rezsüha M.	fiú	András
Ivan Mihály Bagóesi Mária	fiú	János
Hlavacssek Emila	fiú	Sándor Béla
Herez Anna	fiú	Gyula
Szmidák Kálmán Sztruhár M.	leány	Itona

Házasság.

Vőlegény és menyasszony neve	Vallása
Balassa Ignác Bodánszky Milka	izraelita
Losonczy Szabó Imre Levaticz Aranka Mária Margit	ev. ref. róm. k.

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Steinberger Edéné Krausz Száli	26	agyh. gümösödés
Záhorszky Istvánné Hörömpöli Krisztina özv. Obonya Józsefné	23	hash. gyulladás
Rakovszki Julianna özv. Immerblum Miksáné	35	Tüdő gyulladás
Heller Julia	63	Kizárt sérv
Krakó István	30	agyh. gyulladás
Lőrincz Julianna	3	agyh. gyulladás

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsnánként 15 kor. 40 fill.
15 kor. 60 fill. Kétszeres 13 kor. 60 fill.
13 kor. 80 fill. — Ruzsa 12 kor. 80 fill. 13 kor.
20 fill. Arpa 14 kor. — fill. 14 kor. 50 fill.
Zab 14 kor. — fill. 14 kor. 60 fill. — Kukorica
14 kor. — fill. 27 kor. — fill. — Lencse 30 kor.
12 fill. 34 kor. 40 fill. — Köles 9 kor. — fill.
9 kor. 40 fill.

Vetőmagvak 100 kilónként Budapesten.
Vörös here 116—130 kor., Luczernamag
102—110 kor. Muharmag 20—22 kor. Baltacim
28—36 kor. Bükkőgy 20—22 kor.

Nyílttér.

Gyöngyvirág- créme és szappan
arczra kézre leg-
jobb, teljesen ártalmatlan szer.
1 tegely ára 1 korona. — Szappan 80 fill.,
BOLEMAN gyógyszerárban Léván.

Ezennel tisztelettel értesitem
a n. é. közönséget, hogy az
egész téli szeszonon keresztül
hetenkint **csütörtökön friss
élő**

dunai halak

mint: ponty, csuka, harcsa,
kecsge s tok érkeznek, melyek-
ket a legjutányosabb árban fog-
gok elarusitan.

Egyben bátor vagyok be-
cses figyelmüket fűszer s cse-
mege valamint alkalmas kará-
csonyi cikkeimre is felhívni s
maradok b. pártfogásukat kérve

teljes tisztelettel
ENGEL JÓZSEF
fűszer és csemegeüzlete
Léván.

Sajáttermesű ujborok.

Kiváló minőségű:

Rizling, Kövidinka, Kadar

külön szűrt fajborok kaphatók: **Léván.**

lefejtve, 7 hektós hordónként hektója

17 frtért,

„ „ hektoliterenként 18 frtért,

Egyszerre nagyobb mennyiségben (21 hek-
tótól feljebb) a termelés helyéről **Szikra-
Alpári** pinczéből, lefejtve, ott a vasut-
állomásra szállítva, hektoliterje 16 frt.

Léva, 1905. december hó.

Holló Sándor
pinczéjében.

Karácsonyi vásár!

VERSENY NÉLKÜL

A n. é. vevő közönséget tisz-
telettel kérem a folyamat-
ban levő

Karácsonyi vásár
megtekintésére.

Blumenthal Jónás

divat üzlete Léván.

Grotte Vilmos

divataruháza LEVÁN.

Nagyságos asszonyom!

Van szerencsém a n. é. hölgy-
közönséget tisztelettel értesi-
teni, hogy a karácsonyi vásár már
megkezdődött és a napokban kör-
levelem útján hirdett occasi-
ókon kívül, sikerült nekem
még most egy nagy partit
2000 méter különféle színű
schweiczi foulard, brocat, sza-
tin de chine s. t. b.

selymeket

venni, melyek szintén méte-
renként 85 krért lesznek elő-
rusitva.

Ezen alkalmat sziveskedjék
mielőbb igénybe venni, miután
a választék e cikkek nagy
kereslete miatt nagyon hamar
csökken és az árak pedig csak
f. hó 31-ig maradnak érvényben.

Léva 1905 december hó.

Kiváló tisztelettel

GROTTE VILMOS
divataruháza Léván.

Kakao és csokoládé kedvelők figyelmébe:
Hoff János-féle
Kandol-Kakao
A legeszkélyebb zsírtartalma, azért igen könnyen
emészthető, soha sem okoz székrekedést, mind-
enálalt ritka finom íze mellett kiválóan olcsó.
Valódi csakis
Hoff János
nével és az ország-
védjeggyel.
Csomagok 1/4 kgr. 90 fillér
1/2 „ 50 „
Mindenütt kapható.

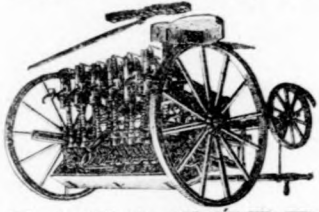
A háziasszony gondos-
kodásán mulik a csalá-
d üdve, boldogság!

**A Kathreiner-féle
Kneipp-maláta kávé**

Kathreiner előállítási módszere révén
kellemes ízű, az egészséget előmozdító és
olcsó, ez által a legmegbecsülhetlenebb
előnyöket nyújtja minden háztartásnak!

Minden vásárlásnál hangsúlyoz-
zuk kifejezetten a Kathreiner
nevet és csak eredeti csomagokat
kérjük Kneipp páter védjeggyel.

Az elismert legjobb és legkitűnőbb
Aczélekék 1, 2, 3 és 4 barázdasuak
 Rét, moha, tagozot és diagonál **Boronák**
 Gyűrűs és sima acél lemez földi hengerek
 Agricola vetőgépek

ARATO-GÉPEK

fűnek herének.
 Szénagyűjtők és aratógöreblyék. Szénafordítók.
 Szabad. aszaló, keszülék gyümölcs és főzeleknek.
 Bor- és gyümölcs sajtók,
 Gyümölcs és szőlő zuzók
 és bogymorzsolók,
 Önműködő szabadalmazott szőlő fecskendő
 "SYPHONIA",
 Tormános és vértetű pusztítására,
 Szállítható takart tűzhelyek.

legujabb szerkezetben készítenek és szállítanak

MAYFARTH PH. és Társa

cs. és k. kiz. szab. gazdasági gépgyárak, vasöntődék és vashámorművek
 Alap. 1872. Bécs, II. Taborstrasse 71. 1000 munkás.

Kitűntetve több, mint 450 arany, ezüst és bronz éremmel az összes nagyobb kiállításokon
 Részletes árjegyzék és számos előismerő levél ingyen. — Képviselek és viszont elárúsítók kerestetnek.
 Kaphatók: **KNAPP DÁVID** úrnál Léván.

Cséplőgépek

szab. új Kenőgyűrűvel ellátott görögös csapágyakkal

kézi-, járgány
 és
 gőzhajtásra

Járgányok

1—6 vonóállat befogására
 Legujabb gabona-tisztító-rosták,
 TRIUREK és KUKORICA MORZSOLÓK,
 Szecska vágók, darálók, röpavágók,
 Széna és szalmaprések nyugvók és szállíthatók
 valamint minden más fajta gazdasági gépek

Karácsonyi és ujévi ajándéknak

tartóságánál, valamint állandó értékénél fogva legal-
 kalmasabb az ékszer vagy óra.

Ajánlom a nagyérdemű közönségnek dus választékú
óra, ékszer, arany és ezüst áru

üzletemet, melyben mindenki részére alkalmas ajándék
 található

rendkívül jutányos áron.

Vidéki megrendeléseket
 gyorsan és lelkiismeretesen
 teljesítek,

Midőn a nagyérdemű kö-
 zönséget raktárom megtekint-
 tésére meghívni van szeren-
 csém, vagyok

kitűnő tisztelettel

Klein Sándor

óras és ékszerész Léván.

Fióközetek: Aranyosmaróth
 és Kőrmöcbányán.

Faeladási hirdetmény.

Ujbánya szab. kir. s bányaváros folyó évi december hó 22-én 10 órakor
 a városház tanácstermében tartandó zárt ajánlatokkal összekötött árverést hir-
 det melyen eladatni fog:

1) A városi erdő C. ü. o. II vágás sorozat II tag 19 és 20 osztágaiban
 előhasználatilag kitermelendő, s sorszámozott s lebélyegzett 2877 drb. jegyene
 fenyő körülbelül 1900 m. köbtartalommal. Kihasznlási idő 1905—1906 és
 1906—1907 év tele.

2) A „B” üzemosztály 10—11—12 és 20 osztágaiban előhasználatilag
 kitermelhető ca 4000 m³ bükk tűzifa.

Kihasznlási idő 1908 év március végéig.

Mindkét előadás tövön történik mégis a következő külömbiséggel:

A fenyőfa egész tömegében adatik el, — a bükk tűzifa ürmétereinként.

Kikiáltási és becsár a fenyőfánál 12500 korona, a tűzifánál ürmétereinként
 90 fillér.

Zárt ajánlatok, melyekben a beígért összeg számokkal és írásban is kii-
 randó, alanti bánatpénzzel felszerelve az árverés napjának délelőtti 19 órája
 előtt adandók be az árverezést vezető Polgármesternél.

Bánatpénz a fenyőfánál 1250 korona, a tűzifánál 400 korona.

Feltételek betekintheők hivatalos órák alatt a városi erdőhivatalban, vagy
 kívánatra meg is küldetnek

A feltételeknek meg nem felelő, vagy utó ajánlatok el nem fogadtatnak
 Ujbányán 1905 évi december hó 1 én.

Kotiers Emil
 polgármester

Dürkopp varrógépek
 családi és ipari használatra a leg-
 jobbak himzéseknél előnyösen használhatók.
Mindenütt kapható.

Varrógépek és Műhímezés

valódi első magyar szab. Adria-, Dürkopp- és Gasse-féle új Singer gépek
 igen csinos kiállítással 5 évi jótállás mellett minden hozzávalóval

Árak részletfizetésre:

	korona
Elsőmagyar monopol-, Dürkopp és Gasser új Singer varrógép	56-tól 76-ig
Új Singer medium iparogép állvánnyal	72-től 80-ig
Titania új nagy Singer 4-es iparos varrógép	78-től 88-ig
Nagy Howe iparos varrógép	76-től 80-ig
Vaódi szabadalm. Adria családi varrógép	86-től 96-ig
láb és kézi hajtásra	98-től 100-ig
Körhajós családi (Ringschiff) gép	100-tól 120-ig
iparos (Ringschiff) gép	130-tól 150-ig
Valódi Dürkopp — központorsó — gép családi	120 korona
iparos	150 korona
Új Singer családi varrógép kézihajtásra	44 korona

Műhímezési készülék ára 4 korona.

Főraktár: Kern Testvéreknél Léván

Legjobb géptűk, részek és osónak olosón.

Vezérszó : Minden darabb szappan a Schicht névvel!
Jótállás : 25 000 koronát fizet Schicht György cég
 Auszlgban bárkinek, aki bebizonyítja, hogy
 szappana a „Schicht” névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

SCHICHT-szappan!

(„Szarvas” vagy kulcsszappant)

a legjobb és használatban a legolcsóbb!

Ama nagyszerű, hatályos tisztító erő, valamint ama
 kiadóság a mellyett Schicht-szappannál észlelhetünk,
 légysága és teljes tisztasága, azonkülönös gyártási mód
 eredménye, a mely a nyersanyagok feldolgozásánál a
 legnagyobb pontosságon alapul. A nyersanyagok nagy-
 részt saját művekben állítattnak elő.

Milliószor kipróbálva és kitűnőnek bizonyult!

Kern Testvérek

L É V Á N

Ajánlom a n. é. közönségnek: Elsőrendű fűszer, csemege, déli
gyümölcs, finom tea, teasütemény, finom rum cognac, likőrök, asztali,
pecsenye- és aszaborok, bel- és külföldi pezsgők, Suchard- és fiumei
csokoládé, karácsonyi gyertyák és sok szép ujdonságok csukorkákból
 és karácsonyfa díszek stb. továbbá:

Karácsonyi és Ujévi ajándéknak

alkalmas cikkek: bronz és alpacca gyertyatartó, gyufatartó, kávé- és
 mák őrölő, teafőző készülék, husvágó és reszelőgépek, vasalók, evőesz-
 közök, zománcozott edény, konyhaberendezések, Ruhafacsaró gép, Ruha
 mángorló és szénkosarak, konyhaelő-tálcák, esernyő álvány, háztartási
 mérleg, légmérő, varrógépek 5 évi jótállás mellett, hegedűk, okarina és
 más hangszerek, szivar-szipkák, csibuk, pipák, szivar- és pénztárcák,
 tollkések, ollók, kártyák, vadászbötkök, táskák és fegyverek, laternama-
 gica, domino, lottójáték, fényképészeti készülékek, kerékpár, korcsolya,
 valamint lombfűrés, mint legcélszerűbb karácsonyi ajándékot rendkívül
 olcsó árban.

Karácsony előtti héten,

Élő dunai- és tó halak

Kilója 1 frtől — 1 frt. 40 krig.

Kaphatók:

KERN TESTVÉREKNÉL, Léván.